ÇİÇEK

Yıl: 1 — ÖĞRENCİ DERGİSİ —

Sahibi ve yazı işleri Müdürü
Merih Atalaysun
Basıldığı yer :
Çelikcilt Matbaası
Klişeler :
Tezel Klişe

ÇİÇEK

ONBEŞ GÜNDE BİR ÇIKAR

FİYATI :
50 Kuruş

YIL: 1 **SAYI: 11**

1 Mart 1963

İDARE YERİ : Divanyolu Hacı Tahsin bey sokak No: 5
İSTANBUL

Okurlarımızla Başbaşa

Sizler ilgi gösterdiniz, biz sözümüzde durduk. Elele verip Çiçeği büyüttük.

Bizim satır, satır. Sizin tane, tane derlediğiniz Çiçek, artık demet olma yolunda.

Yolun yarısını çoktan geçti. Geriye sadece beş sayı kaldı...

ÇİÇEK'in onaltı tanesi bir demet yani bir cilt olacak.

Çünkü: 1962 - 1963 ders yılında ÇİÇEK on altı sayı çıkacak...

Elinizdeki ÇİÇEK sayılarını iyi saklayın. Kaybederseniz yerine yenilerini koyamazsınız.

I. ve II. sayıların hepsi bitti. Diğer sayılardan da çok az kaldı. Eğer sizin de noksanınız varsa:

II. den sonraki sayılarda bitmeden bizden isteyin gönderelim, tamamlayın.

Bunun için bir kâğıda kendi adresinizi ve eksik sayıların numaralarını yazıp her eksik sayı içinde elli kuruşluk geçerli pulu bir zarfın içine koyup adresimize göndermeniz kafidir.

Unutmayın ki: Eksik cildin kıymeti de eksik olur.

Bir çok abonelerimizden aldığımız mektuplarda ısrarla aşağıdaki iki soru sorulmakta.

1 — ÇİÇEK tatilde de çıkacak mı?

2 — ÇİÇEK bedellerini nereye yollayalım?

ÇİÇEK: Bir okul ve öğrenci dergisi olduğu için bu ders yılının son sayısını 15 Mayısta çıkardıktan sonra sizlerle beraber tatile girecektir.

15 Eylülde de gelecek ders yılının ilk sayısını çıkaracaktır.

Biriken ÇİÇEK paralarını, her ay başı % 20 sini kestikten sonra

MERİH ATALAYSUN
DİVANYOLU HACI TAHSİN BEY SOKAK NO. 5 (ÇİÇEK)
Cağaloğlu — İstanbul

Adresine postalayın.

Tanrıdan hepinize ayrı, ayrı mutlu ve başarılı günler dileriz.

ÇİÇEK

Atatürk ve Orman

Yazan: Naile Ergül

23 Nisan 1920 de yeni devlet kuruldu. Eksik herşey eksik:

Türlü sıkıntılar içinde devrimler yapılıyor.

«Hürriyet olmıyan bir memlekette ölüm ve yıkılış vardır» diyen Atatürk Orman davamızı; Milli müdafaadan da öne almıştır.

Yurdumuz iklim bakımından çok zengindir. İnsan istiyorki her türlü ağaç dikilsin. Bunların hepsinin yapılabilmesi için ulu Önderin dediği gibi;

«Yalnız tek bir şeye çok ihtiyacımız var. Çalışkan olmak» diyen Atamız Orman davasını da çalışmalarının başına almıştır.

Ağaç ve Ormansız memleket çıplak insana benzer.

Kışın soğuktan, yazın sıcaktan kavrulur. Sonbaharda yağmursuz. Buna bağlı olarak susuz kalır.

İşte böyle bir insan yaşıyamıyacağı gibi, Ormansız ulusların sulhta da savaşta da kazanma güçleri yok olur.

Orman harpte yurdun siperidir.

Orman sulhta yurdu süsler.

Orman yağmur bulutlarının dostudur.

Orman şifalı suların deposudur.

Orman kirli havanın miskokulu ağaçları ile süzgecidir.

Yurdumuzun geniş toprakları çırıl çıplaktır. Ormanca fakir sayılırız. Tepelerin %13 ü ağaçla kaplıdır. %30 ağaçlandırılırsa yurdumuz ormanlarından her türlü faydayı sağlıyabilir.

1926 daki Orman kanunumuz çıkana kadar; bir yandan cahil halk; tarla, bahçe yapmak için gelişi güzel kesmiş. Çok zamanda yakmıştır. Küçük baş hayvanlardan keçi ağaçların yeni çıkan sürgünlerini yediği için ormanlara balta kadar zararlıdır.

Bugün kanunla keçi beslemek için bölgeler ayrılmıştır.

Orman suçlularının cezası çok ağırdır. Cezalarının içinde idam bile vardır.

Orman cezaları hiçbir zaman af olmaz.

Çalışıldığı zaman herşeyde muvaffak olunur diyen Atatürk Ankara'nın kurak bağrında kıraç toprağında Gazi Orman çiftliğini meydana getirerek sözünü ve çalışmasını olmaz diyenlere ispat etmiştir.

Temuçin nasıl Cengiz oldu

Yazan: T. Kılga

Yıl; Binyüz ellibeş.

Asyanın kuzey doğusunda uzanan Moğol ülkesindeyiz...

Beyleri, YESİLGEY'in bir oğlu olduğunu öğrenen YILUN BILDUK halkı bayram yapıyor.

Ablak yüzlü, çekik gözlü bu yavru bir eli yumuk olarak doğdu. Yumuk avuç kan pıhtıları ile dolu idi...

YILUN BILDUK'un bilir kişileri bu olayı şöyle açıkladılar.

«BU ÇOCUK BÜYÜK BİR HAKAN OLACAK. YER YÜZÜNÜ AVUCUNUN İÇİNE ALACAK. FAKAT ÇOK KAN DÖKECEK...»

*
**

TEMUÇİN on üç yaşına geldiği zaman babası YESİLGEY öldü. Bıraktığı küçük beylik parçalanmak istedi. Annesi ULUN HATUN bilgili ve dürüst idaresiyle bu tehlikeyi önledi.

Zamanla büyüyüp gelişen TEMUÇİN başarılı savaşlar yaparak itibarını arttırıp beyliği annesinden devir aldı.

*
**

BUYARNOR tatarlarını, KERAİTLERİ ve NAYMAR kabilesini yenen TEMUÇİN bütün Moğolistana hâkim olduktan sonra KARAKURUM da bir kurultay topladı (1206). Bu büyük kurultayda (HAN) ilân edildi...

Bunun üzerine TEMUÇİN şölenler düzenledi (HAN) lığını mutluladı.

Bu eğlenceler sırasında TEMUÇİN'in karşısına çıkan GÖKÇE isimli bir adam ona şöyle seslendi.

«TANRIDAN BANA HABER İNDİ. BUNDAN SONRA SANA

CENGİZ DENECEKTİR.

TANRI, YERYÜZÜNÜN HAKANLIĞINI SANA VE EVLÂTLARINA VERDİ.»

O günden sonra TEMUÇİN, CENGİZ adı ile anıldı.

Çingiz, Çink sözcüğünün çoğuludur. Çink Mogolcada güçlü, ve Ulu demektir.

CENGİZ'in tek gayesi vardı. O da Türkçe konuşulan her yerde kendi egemenliğini kurmaktı. Bu gaye ile çalıştı. Bu gaye için savaştı Kan döktü. Büyük Okyanustan kalkan atlıları Viyana kapılarına dayandığı zaman öldü. (Ağustos 1227).

İÇKİNİN ZARARI ÇZERİNE SÖYLENEN SÖZLER

Hazırlıyan: Naile Ergül

1 — Alkol veremin en yakın dostudur.

⁂

2 — Yudum yudumlara, kadeh kadehlere, bir günde şişe şişelere çevrilir. Böylece ne babayiğitler devrilir.

⁂

3 — Akıllı insanların içkisi sudur.

⁂

4 — Sarhoşluk yarı deliliktir; her fenalığı bekleyiniz.

⁂

5 — İçki bütün kötülüklerin ana sıdır.

⁂

6 — Sarhoşluk veren şeylerden çekininiz.

⁂

7 — Alkolizm, sulhu ve sosyal ilerlemeyi köstekliyen bir engeldir.

⁂

8 — Her kadeh mezara doğru bir basamaktır.

⁂

9 — Şahsınızı, ailenizi, memleketinizi seviyorsanız içki düşmanı olunuz.

ORMAN İÇİN SÖYLENEN SÖZLER

Bir vatanın çehresine canlılık ve mana veren renk yeşildir.

⁂

Ormanda fidan, kesende parandır.

⁂

Vatanda bir ağaç bir insan yerini tutar.

⁂

Orman seni düşman gözünden gizler.

⁂

Orman tabiatın bize engüzel hediyesidir.

⁂

Her kesilen ağaç yurdun bağrında bir boşluk bırakır.

⁂

Orman sevgisini yavruna öğretmek vatan borcudur.

⁂

Orman yangını sel felâketini getirir.

⁂

Orman her varlığında otuz milyon Türkün hakkı olan değerli bir servettir.

⁂

Ormanı öz malın gibi esirge; Harap edenlere kendi mülküne zarar veriyor diye karşı koy.

Yabancı

Derleyen :
Osman Zeki Yılmaz

Çok eski zamanlarda, ihtiyar bir adamla ihtiyar eşi şehirden uzak bir deniz kenarında küçük bir kulübede yaşıyorlardı. Bir gün eşi, çorba pişirmek için bir dal parçası bile bulamıyarak kocasını ormana yolladı.

İhtiyar adam ipi alarak yola çıktı. Yürürken ayakları ağrıyor, gözleri kapanıyordu. Ormanda kuru çalılardan ve kesilmiş ağaç dallarından büyükçe bir demet yaptı. Demeti arkasına kaldıracağı zaman kuvvetinin yetişmediğini gördü ve hafifletmek için boşaltmaya başladı.

O sırada yanına mavi giysili (elbise) bir adam gelerek selâm verdi. Bir dostu gibi baktı. İhtiyar onu nerede gördüğünü hatırlıyamıyordu.

— «Beni tanımıyor musun? dedi. Ben senin komşunum senin oturduğun kulübenin altında oturuyrum. Ben ve ailem senden çok memnunuz, sen bizi çok rahat yaşatıyorsun. Kapı eşiğinden su dökmüyorsun.

Şimdi beni dinle: Demeti bırak şu patikadan yürü. Biraz sonra bir bayıra çıkacaksın. Bayırın ortasında bir akcakavak ağacı dibinde pınar kaynar. Yüz üstü yat ve su iç. Her yudumda bir yaş gençleşeceksin.

Yabancı bu sözleri söyliyerek kayboldu. İhtiyar, biraz önce adamın durduğu yere bakarak düşünmeğe başladı: «Acaba gerçek mi? Yoksa rüya mı görüyorum?»

Bununla beraber işittiği sözleri hatırlıyarak patikadan yürüdü. Pınarı buldu ve yudumlamaya başladı. Otuz yaşına erişinceye kadar yudumlarını saymaya başladı. Yeter derecede içtiğine inanarak kuvvetli ve neş'eli olarak çalı demetinin yanına döndü. Demet ne kadar hafif ve küçüktü. Eski demetin iki misli daha çalı toplıyarak kulübesinin yolunu tuttu.

Yaşlı eşi onu kapı eşiğinde karşıladı. Arkasında büyük çalı demeti ile şarkı söyliyerek ormandan gelen bir genci görünce hayret içinde kaldı. Kocası olduğunu ve pınardan su içerek gençleştiğini öğrenince derhal o da pınar başına koştu.

Kocası kulübeyi, bayram günlerinde olduğu gibi süslemeğe başlamıştı. Kapının yöresine yeşil

AĞAÇ SEVGİSİ

Kucak açarsın herkese
Bu dost, şu düşman demeden
İyilik yaparsın herkese
Bir karşılık beklemeden

Güzel yurdumuzun süsüsün
Bulutlara dal uzatan
Kuru, yeşil örtüsün
Gölge veren, dal uzatan

Ne kadar çok çeşidin var
Elma, armut, meşe, kavak
Tatsız geçer sensiz bahar
Sensiz toprak olur kurak

Mehmet Necati Öngay

ÖĞRETMENİM

Ne kadar özlemişim,
Tatlı güler yüzünü,
Çalıştım hergün biraz,
Unutmadım sözünü.

Okumayı yazmayı,
Öğreten sensin bana,
Bilgi saçan ışıksın,
Borçluyum her an sana.

Yılın uğurlu olsun,
Gönlün neşeyle dolsun,
Bilgiye giden yolsun,
Sevgili öğretmenim.

İzmit Ulugazi V-B sınıf öğrencisi
Salih Atalaysun

AĞAÇ

Ağaç sevgisi bizim içimizde aşk olbulur.
Ruhu ferahlayarak yüce bir insan olur
Semaya yükseliyor, dikilen her bir ağaç.
Bu bir vatan borcudur, bize en kutsal amaç.

Ağaç vatan demektir, ağaç hayat demektir.
Yurdu yüceltmek için bu en kutsal emektir.
Ağaç sevgidi bizim içimizde aşk olmuş:
Türk evlâdı ruhumda ağaç sevgisi bulmuş...

M. Daniş Yıldızalp

KARNE GÜNÜ

O sabah erken kalktım
Tan yeri ağarmadan
Dakikalar geçmiyor,
Okul vakti gelmiyor.

Durmadan çırpınıyor,
İçime bir kuş girmiş,
Diyor artık okula yetiş
Karneler veriliyor.

Koştum bende okula
Zayıfsız karne aldım.
Sevincimden annemin
Atıldım kollarına.

İzmit Sümer İlkokulu II-B.
Şule Oğuz

Bir Gezi

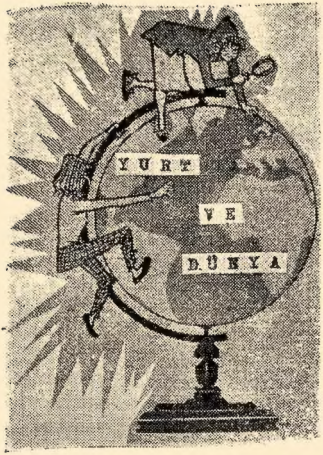

Yazan: Orhan Dikmen

Trabzon'dan İran'a kadar 600 kilometreyi geçen, transit yolunun batı ucundan otobüsümüz hareket etti. Değirmendere'nin kıyısında ilerliyoruz. Derenin çağıltısı hafifleyip kuvvetlenerek devam ediyordu. Küçüklü, büyüklü çam ağaçlarının koyu ve açık yeşilliği, bütün yamaçları kaplıyordu. Reçineli havayı ciğerlerimize doldura doldura gidiyoruz. Otobüsümüz yavaşlasa, hattâ dursa diyoruz.

Maçka ve Hamsiköy'den sonra, asıl Zigana dağına tırmanmağa başladık. 30 km. kadar yol aldıktan sonra, büyük çam ağaçları seyrekleşmeğe başladı. Doruğa vardık. Buradan çok uzakları görebiliyorduk. Güneye ve batıya uzayıp giden dereler, tepeler ve dağlar, öylesine ufuklara uzanıyorlardı ki, bu uzayış sonsuz gibi geldi. Manzara içimizi ferahlattı, bir kuş kadar hafiftik.

Doruktan ayrılıp, yolumuza devam ederken, Harşit deresine iniyorduk. Harşitten sonra dik yamaçlı, çıplak tepeler, öfkeli insanlar gibi çatık kaşlı. Yeşilin özlemi ile otobüsümüz, daha hızlı gitse diyoruz. Epeyce ilerledikten sonra, bir derenin yamaçlarında, meyva bahçeleri karşımıza çıkı-

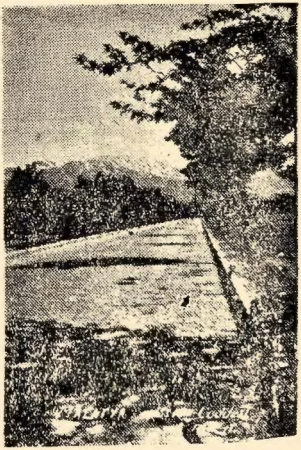

verdi. Gümüşane'ye gelmiştik. Gülen bir hali vardı, dik çatılı evleriyle güzel Gümüşane'nin.

Yolcu yolunda gerek. Biz de yolumuza devam ederek, yeşil Bayburt'a geldik, oyalanmadan geçtik. Kop dağını aşıyoruz. Dağın güney yakasına iniyoruz. Önümüzde büyük bir düzlük görüyoruz. Yüksekliği 3000 metreyi aşan dağlarla çevrili Erzurum ovası. Fırtına ve tipilerin koptuğu: Kop dağı, tabaktaki pilâvın yığılışını andıran: Pilâv tepe, dik yamaçlarında palanları kopan hayvanlar düşünülerek, adlandırılan: Palandöken dağı, görünüşüne göre isim alan: Eğridağ ve Deveboynu dağları, Erzurum ovasını çep çevre kuşatmışlar. Ovanın ortasında, Dumlu dağından çıkan Karasu, serin suları ile gümüş bir şerit gibi uzanıyor. 91.000 nüfuslu Erzurum'a çok geçmeden ulaştık. Doğu Anadolu'nun en büyük şehrindeyiz. Burada günlerce kaldık. Üniversiteyi, Aziziye tabyalarını, Lalapaşa camiini, Çifteminareyi, üç kümbetleri ve yeni şeker fabrikasını gezdik. Yiğit Erzurumluları tanıdık. Milli oyunlarını seyrettik. Bu oyunlar Erzurumluların atalarına lâyık evlâtlar olduklarını gösteriyordu.

Erzurum'dan ayrılıp, Deveboynunu aşınca, Pasinler ovası göründü. Az sonra Hasankale'deydik. Kargapazarı suyunun Aras nehrine karıştığı yerde, büyük ve güzel, taş köprüyü geçtik. Pasinler ovasının bitiminde, Horasan kasabasına vardık. Horasan'dan sonra Tahirgediği'ni tırmandık. Eleşkirt'e ve akşam olurken de Ağrı Vilâyetimizin merkezi, 19000 nüfuslu Karaköse'ye geldik.

Beyazıt ovasının kuzeyindeki Çengel dağını aşarak, Iğdır ovasına ve 12000 nüfuslu Iğdır'a indik. Aras nehri Bingöl dağlarından çıkıp, dar ve derin kayalıklardan geçerek, Iğdır ovasına ulaşıyor. Bu ovada yurdumuzun, en güzel pamuğu yetiştiriliyor. Iğdır'dan Kağızman'a gittik. Kağızman'dan Aras ve Morpit suları kıyılarında yol alarak, Paslı yokuşunu tırmandık. 1800 metre yüksekliktekı Kars ovasına geldik. Bu ovada beslenen hayvanların sayısı, batı Anadolu'daki 10 ilimizde beslenen hayvanların iki katı. 32000 nüfuslu Kars şehrimize Kars çayı ile girdik. Kars kalesini, tabyalarını, Evliya camiinin

(Devamı Sayfa 13 de)

Yeşilay ve Gayesi

Yazan: Naile Ergül

5 Mart 1920 :

Türkiyede bir çok yardım kurumları vardır. Hayatbilgisi ve Yurttaşlık derslerinde zaman zaman okudunuz. Bu kurumların beyaz zemin üzerine kırmızı bir ay; veyahut iç içe iki kırmızı ay. Bazan kırmızı aysız yıldız.

Bu yazımızda beyaz zemin üzerine yeşil ayı bulunan bir bayrağın kurumundan konuşalım.

İnsanların türlü fena huyları. Başkalarına zarar veren tarafları vardır.

İçki ve uyuşturucu maddeler ismi ile insanların kullandıkları bazı maddeler vardır ki Devlet bunları kullanmayı alıp satmayı kanunen yasak etmiştir.

İşte yukarıda insan ve cemiyeti zehirliyen bu maddelerin fenalıklarından kaçınmak için zararlarını anlatan 5 Mart 1920 Merkezi İstanbulda olan (Hilâli Ahzar) cemiyeti kuruldu. Akıl Hastalıkları Doktor Mazhar Osman, Fahrettin Kerim Gökay bu kurumda çok çalışmışlardır. Sonradan ismi (Yeşilay Kurumu) olmuştur.

50 yıldan beri faaliyette bulunan bu kurum, mecmuaları, afişleri, radyo konuşmaları ile daima halkımızı içki içmekten zehirli ve uyuşturucu maddeleri kullanmaktan kurtarırlar.

Martın ilk haftası Yeşilayın en faal olduğu bir devredir.

İçki bütün kötülüklerin cinayetlerin anasıdır.

İçkili ve uyuşturucu madde kullananların çocukları aptal, geri zekâlı ve sakat olurlar.

Bu güzel kuruma hepiniz üye olunuz. Alkolin ve uyuşturucu maddelerin tehlikesinden kurtulalım.

UNUTULMAZ TARİHLER

Hazırlıyan: Naile Ergül

3 Mart 1924 Hilâfet kaldırıldı.

6 Mart 1920 Hikâye yazarlarımızdai Ömer Seyfettin'in ölümü.

8 Mart 1403 Yıldırım Beyazıd'ın ölümü.

11 Mart 1955 Penisilini keşfeden Fliming'in ölümü.

12 Mart 1921 İstiklâl Marşının B. M. M. tarafından kabul edilmesi.

13 Mart 1800 Mustafa Reşit Paşa doğdu.

14 Mart 1827 Tıbbiye okulu açıldı.

15 Mart 1821 Talât Paşanın Berlin'de öldürülmesi.
Havacılığımızın ilk şehidi

Belgrad Ormanı

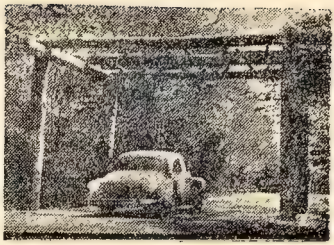

BELGRAD ORMANININ BELGRAD ORMANININ TARİHÇESİ :

Belgram Ormanı, ismini tarihi bir vak'adan almış bulunmaktadır.

Kanuni Sultan Süleyman 1521 tarihinde Belgrad şehrini zaptettikten sonra beraberinde bir çok esirler getirerek, bunları büyük bend civarında iskân ettirmiştir. Bu esirlerin kurduğu köye **(BELGRAD KÖYÜ)** ve ormana da bu köye izafeten **«BELGRAD ORMANI»** adı verilmişti. Bilâhare köy halkının bend sularına ve ormana zarar verdikleri görüldüğünden bu köy 1898 senesinde ormandan kaldırılmıştır.

SU BENDLERİ :

Orman içerisinde gerek tarihi ve gerekse mimari değeri olan (7) adet su bendi mevcuttur. Bunlar sırasiyle: 1 - Valide bendi, 2 - Sultan Mahmud bendi, 3 - Topuzlu bend, 4 - Büyük bend veya (Belgrad bendi), 5 - Kirazlı bend, 6 - Kömürcü bendi, 7 - Ayvat bendidir. Bu su bendleri İstanbul'un su ihtiyacını karşılamak üzere, muhtelif tarihlerde Osmanlı Padişahları tarafından yaptırılmıştır. Bu bendlerden İstanbul'a her gün ortalama (10.000) metre küp su verilmektedir.

BELGRAD ORMANININ AV VARLIĞI :

Belgrad Ormanında, Karaca, Tavşan, Yaban Domuzu, Kurt, Tilki, Yaban Ördeği, Çulluk, Tahtali v.s. gibi çeşitli av hayvanları mevcuttur. Aşırı avlanmalar neticesinde mikdarı azalan bazı kıymetli av neslinin muhafazası için Belgrad Ormanı merkez av komisyonu kararıyla (5) sene müddetle **(AV YASAĞI MINTIKASI)** olarak ilân edilmiştir. Bu bakımdan Ormanda avlanmak yasaktır.

BELGRAD ORMAN PARKININ MEVKİİ :

Orman parkı, II. Sultan Mahmud ve Valide bendleri civarından başlıyarak, Kamer suyuna kadar devam eden sahayı işgal etmektedir. Park içerisinde (5) adet çeşme mevcuttur. Hepsinin suları içilebilir.

Yazan: T. Kılga

Tanrının yardımı ile haftalardanberi karşımıza çıkan bütün güçlükleri yenmiştik...

İlk defa olarak avlanmak, evet yalnız avlanmak düşüncesi ile yola çıkıyorduk.

Kayıklara binerek karşı kıyıya geçtik. Ağaçların altında üç saat kadar yürüdük. Uygun bir yer seçerek konakladık.

Etrafa yayılan yerliler ağaç dalları keserken biz de çadırlarımızı kurduk. Sonra Simba ile beraber tuzak yerlerini seçmek üzere dolaşmaya çıktık. Beğendiğimiz yerlere birer işaret bırarak geri döndük.

İstanbul'dan yanımızda getirdiğimiz kazma, küreklerle, iki posta yaptım. Birinin başına Hikmeti diğerine de Oktayı koydum. Evvelce işaretlediğimiz yerlere birer çukur kazmalarını söyliyerek yolladım.

Aradan bir saat kadar geçmemişti ki Hikmetten bir kâğıt geldi. Açtım. İşaretleri bulamadığını bildiriyordu. Kızdım. Kendi kendime söylendim. Ama çaresiz gidip göstermek gerekiyordu. Kalktım çıktım yola. On dakika sonra ilk işaret koyduğumuz yere varmıştık. Hakikaten işaret yerinde yoktu. İki yüz metre ilerdeki ikinci işareti de bulamadım. Hayretler içersinde kalmıştım... Biraz evvel kendi elimle keserek diktiğim ağaç dalları bizden başka kimsenin bulunmadığı bu yerde nereye giderdi?

Yanımdaki adamı; postaları alıp getirmesini söyliyerek yolladım.

Ben de etrafı araştırmaya başladım. Görünürlerde hiç bir şey yoktu. Dallarda ötüşen kuşlar, ağaçtan ağaca atlıyarak kaçışan maymunlar. Hepsi bu kadar. Bunlarsız da orman olur muydu?

Postalar geldi. Gösterdiğim yerlerde çukurlar kazılmaya başlandı. Bu iş tam bir hafta sürdü.. Bizden evvel gelen yabancıların aletleri çok işimize yaradı.

Artık herşey tamamlanmıştı... Tuzaklar, hazır avını bekliyordu.

İlk gecemiz boş geçti. Ertesi gün hiç bir olay olmadı.

İkinci gece Aslan kükremeleri işittik. Hepimiz heyecanlandık...

Sabahleyin tuzakların üstüne örttüğümüz ağaç dallarını, çalıları çukurların içinde bulduk. Şaşkına dönmüştük. Bu ikinci olaydı. Birincisinde işaretler yok olmuş, ikincisinde de tuzaklar açılmıştı.

Tekrar örttük. Başlarına çifter çifter gözcü koyduk...

Aradan yirmidört saat daha geçti. Tuzaklar bozulmadı. Ama aslan sesleri duyulmaz oldu. Yerlilerden adamlar çıkardık, gene bir netice elde edemedik.

Bayağı ümitsizliğe düşmüştüm. Kimseye bir şey söyliyemiyordum.

Bir ara Simba gözüme ilişti. Bir ağacın kalın gövdesine sırtını dayamış duruyordu. Yanına gittim.

— Ne yapacağız Simba?

— Hiç.

— Nasıl hiç?

— Ben de bilmiyorum.

— Bütün bu hazırlıklar, bu yorgunluklar boşa mı gidecek?

— Galiba.

— Bir şeyler yapmamıza imkân yok mu?

— Var...

— Ne imiş o?

— Tası, tarağı toplayıp geri dönmek.

— İşte bu olmayacak şey.

— Çaresiz kalınca yapılacak tek iş.

Simbanın ağzından kelimeler teker, teker dökülüyordu. Düşünceliydi. Gene sordum.

— İki gün önce etrafımızda kükreyen aslan sürüleri nereye gittiler.

— Her halde uzaklara, artık gelmezler.

Konuşmamızı koşa, koşa gelen bir yerli kesti. Simbaya hararetli, hararetli bir şeyler anlattı sonra dönüp gitti.

— Ne var Simba, diye sordum.

— Döneceğiz dedi ve devam etti.

— Hayır kalmadı avdan. Tahmin ettiğim gibi işe ASLAN'IN OĞLU karıştı.

— O da kim?

— ASLAN'IN OĞLU.

(Devamı gelecek sayıda)

minaresini ve Künbet camiini gezdik, gördük.

Kars'tan ayrılıp Sarıkamış'a giderken, sağımızda Allahekber dağı, solumuzda Ziyaret dağı görünüyordu. 17000 nüfuslu Sarıkamış'a girerken, özlemini çektiğimiz yeşillikler içine dalıyorduk. Sarıkamış 2200 metre yüksekliğe kurulmuş, suları iyi, şip şirin bir yayla şehri idi.

Doğu Anadolu, Erzincan, Malatya, Muş... ovalariyle bol tahıl yetiştiren, otlaklarında hayvan beslenen geniş bir bölgedir. Ova bol, su bol, fakat nüfus az.

Önümüzdeki yıllarda, plânlı kalkınma çalışmaları ile, yurdumuzun bu köşesi de daha kalabalıklaşacak, zenginleşecektir.

Kuzey Kutbu ve PEARY

Yazan: Orhan Dikmen

Amerikalı Peary, büyük ülküsü, kuzey kutbunu keşfetmek için; Grönland ve Grant arazisindeki Eskimolar'la bir kaç kış geçirmiştir. Eskimo'ların dillerini, yaşayışlarını, giyinişlerini ve besinlerini incelemiştir. Yardımcılarını bu insanlar arasından seçmiştir.

Peary, kuzey gezisi için özel bir gemi yaptırttı. 1905 yılı yazında Grant arazisinin kuzey kıyılarına geldi. Burada kışı geçirdi. İlkbaharda kuzeye doğru ilerledi. 87 derece enlemine ulaştı. Kutup noktasına 300 kilometre kalmıştı. Bir depo kurdu ve geri döndü. Geri gelişlerinde donma ve aç kalma sıkıntıları çektiler.

Peary, Amerika'ya dönüşünde yeni bir gezinin hazırlıklarına başladı. 1908 Temmuzunda aynı gemi ile yola çıktı. Bu defa Grönland, Grinnel ve Grant arazisi arasındaki geçitleri aşmayı başaran Peary, 5 Eylülde Kuzey Buz Denizi ve kutbun 700 km. güneyinde Sheridan burnuna geldi. Yolda çok tehlikeli anlar geçirmişlerdi. Geminin parçalanmaması için, dinamit kullanarak, buzları parçalayıp, kendilerine yol açmışlardı. Kış aylarını hazırlıkla geçirdiler. 22 Şubat 1909 da, 17 si Eskimo olmak üzere 23 kişi, 19 kızak ve 133 köpekle gemiden ayrıldılar. Bu sırada kar yağıyor ve termometre —31 dereceyi gösteriyordu. İki grup halinde yol alıyorlardı. Önde eşyalar ve ağır kızaklarla kaptan Barlette, arkada Peary yürüyordu. 1 Martta Columbia burnunu geçtiler. 4 Martta buzlar arasında geniş bir çatlağa tesadüf ettiler. Bunun kapanması için ayın 11 ine kadar beklediler. Bundan sonra iniş, yokuş olmadığından ilerlemeleri kolaylaştı ve hızlandı. Hava gittikçe soğuyordu. Termometre—59 dereceye kadar düştü. 15 Marttan sonra önde yürüyenler, geride kalmağa başladılar. 1 Nisanda 87 derece enlemine varmışlardı. Kutup noktasına 258 km kalmıştı. Saatte 6 km yürüyorlardı. 6 Nisanda 89 derece enleminde bulunduklarını hesapladılar. 5 Km.

daha gidince Amerika Birleşik Devletleri bayrağını kuzey kutbuna dikebileceklerdi. Beraberinde getirdiği aletlerle sondajlar yapıyordu. Üzerinde yürüdüğü buzun altındaki deniz, kutup noktasına yaklaştıkça derinleşiyordu. Kutup noktasına 2750 metreye inen bir sondaj yaptı. Fakat dibi bulamadı. Peary ve arkadaşları kutup noktasında iki gün kaldılar. Sonra günde, ortalama 47 km. yürüyerek Amerika Birleşik Devletlerine döndüler.

Dr. F. A. Cook adında bir Amerikalı ,ondan bir yıl önce kuzey kutbuna varmış olduğunu ileri sürdü. Peary ile aralarında sert tartışmalar oldu. Çokluk kuzey kutbuna ilk varanın Peary olduğunu kabul etti 53 Yaşında bulunan Peary, 25 yıla yakın bir zamandan beri, bu amaca erişmek heyecanı ile yaşamıştı. Bu şerefi kazandıktan bir yıl sonra 1920 de öldü.

PEARY ve arkadaşları kuzey kutup noktasında.

Ailede Saygı

Anne, baba ve kardeşlerin meydana getirdiği topluluğa aile denir.

Aile bağlarını karşılıklı saygı kuvetlendirir.

Saygı; büyüklere, yaşlılara veya değeri yüksek olanlara karşı duyulan sevgi ile çekinme karışığı bağlılık duygusu demektir.

Başkalarına gereken saygıyı gösteren kimseyede saygılı adam denir.

Saygı kuralları topluluklara göre değişir. Bizim saygısızlık saydığımız bazı hareketler başka uluslarda saygısızlık olarak kabul edilmez.

Saygı kuralları toplumun gelenek ve göreneklerine dayanır.

Uygar bir ulusun bireyleri, günlük hayatlarında saygılı davranışları ile uygar olduklarını ispat ederler.

Türk toplumunda :

1 — Küçüklerin büyüklere karşı gelmeleri saygısızlıktır.

2 — Bir kimsenin bir başkasına karşı ayaklarını uzatıp oturması saygısızlıktır.

3 — Küçüklerin, büyüklerin yanında ayak ayak üstüne atıp oturması saygısızlıktır.

4 — Mevkice kendinden yüksek bir kimsenin karşısına caket düğmelerini iliklemeden çıkmak saygısızlıktır.

5 — Büyükler konuşurken, karışmak saygısızlıktır. Sorulmadan cevap verilmez.

6 — Bayramlarda küçükler büyükleri ziyaret edip, el öperler. Aksi hareketler saygısızlıktır.

7 — Bir yerde otururken gelen büyüklere veya misafire kalkıp yer vermek saygılı bir insanın yapacağı harekettir.

Saymasını bilen insan hem sevilir, hem sayılır.

S. Atalaysun

ŞİFALI OTLARDAN IHLAMUR

Her evin ecza dolabında bulunması gereken ıhlamur çok faydalıdır.

Soğuk algınlıklarında, kış hastalıklarında kaynatılarak içilen, güzel kokulu ıhlamur çiçeği, vücuttaki kırıklık ve yorgunlukları giderir. Geceleri yatmadan önce, içilen bir bardak ıhlamur, insana iyi, sağlıklı bir uyku verir.

Ihlamur: Ilık iklimli memleketlerde yetişen bir ağaçtır. Ihlamur gillerdendir.

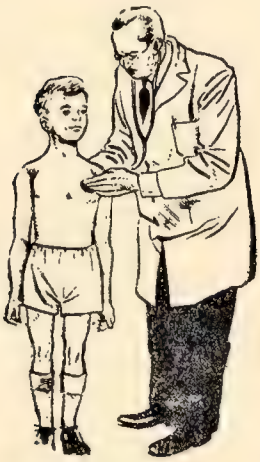

BADEMCİK İLTİHABİ ANJİN

Vücuda giren mikropların en önemli kapılarından biri ağız ve burundur. Bademcikler, kapı bekçisi gibidirler. Mikropların vücuda girmesinde önemli rolleri vardır.

Mikroplarla bademciklerdeki savaş başlayınca vücutta etkileri görülür.

Bademciklerin ve çevresinin iltihaplanmasına «Anjin» denir. Bademcikler birdenbire kızarıp şişer, hastanın ateşi yükselir, bütün vücutta ağrılar, kırıklık ve halsizlik başlar.

Bademcik iltihapları iki kısımdır.

1 — Bademcikler üstünde hiç bir cerahat parçası olmadan, sade bu organların şişmesi ve kızarması ile görülen bademcik iltihaplarına «Kırmızı Anjin» derler.

2 — Bademciklerin üzerinde yer yer veya sıvama şekilde beyaz cerahat parçaları meydana gelen bademcik iltihaplarına da «Beyaz Anjin» denir.

Anjin bulaşıcı ve ateşli bir hastalıktır. Baş ağrısı, yutkunma güçlüğü yapar.

Soğuklardan sakınmak, terli terli soğuk su içmemek ve hastalara yakın olmamak en iyi korunma yoludur.

Böyle hallerde, hemen doktora görünmek ve doktorun tavsiyelerine uymak en doğru harekettir.

Tedavisi: Yatakta istirahat birinci derecede önemlidir. İlâçlar doktorun hazırladığı proğrama uyulursa, kısa zamanda hasta iyileşir.

Hastalara yutulması kolay, sulu, yumuşak ve besleyici besinler verilmelidir. Bazı kimselerin bacikleri sık sık iltihaplanır. Böyle sık sık iltihaplanan bademcik harap olur. En doğru yol boğaz doktorunun bilgisi altında bu gibi bademciklerin ameliyatla çıkartılmasıdır.

Havagazı

Yazan: T. Kılga

Havagazı nasıl elde edilir?

Bugün büyük şehirlerde mangal kömürünün, gaz ocağının yerini alan bir yakıt var. HAVAGAZI dediğimiz bu yakıt taş kömürünü ısıtmak suretiyle elde edilir.

Taş kömürü (HUY): maden kömürünün bir cinsidir. İçinde uçucu ve yanıcı gazlar vardır. Isıtıldığı zaman bu gazlar uçar geriye sobalarımızda yaktığımız kok kömür kalır.

Bu durumu aşağıda okuyacağınız deneyi yaparsanız daha iyi anlarsınız.

DENEY :

HAZIRLIK: İspirto lâmbası, delikli lâstik tıpa, cam tüp, 25 santimlik cam boru, tahta maşa ve taş kömürü.

Yapılış :

1 — İspirto lâmbasında cam borunun bir ucunu ısıtarak deliğini küçült.

2 — Cam boruyu geniş tarafından lâstik tıpayı, alttan ucu çıkana kadar sok.

3 — Cam tüpe $\frac{1}{3}$ kadar taş kömür koy.

4 — Cam boru geçirilmiş lâstik tıpa ile tüpü kapa.

5 — Tahta maşa ile tüpü yatay durumda tutarak kömürün bulunduğu taraftan ısıt.

Şimdi borunun ucuna dikkat et kömür kâfi miktar ısınınca cam borunun ucundan beyaz bir duman çıkacak. Bu havagazıdır. Kibrit çakarsan yanar.

Bu deneyi gerekli araç ve gereçleri bulamazsanız ufak bir teneke kutunun kapağını kapatıp orta yerinden bir çivi ucu ile delerek te yapabilirsiniz.

Yukardaki deneyden şu sonucu çıkarabiliriz.

Kapalı bir kap içinde taşkömür kuru olarak damıtılacak olursa kömürün yapısında bulunan çeşitli uçucu madeler kömürden ayrılır. Geride gazı alınmış kok kömürü kalır.

★

Bir havagazı fabrikasında altı bölüm vardır.

1 — Taşkömürünün ısıtıldığı yer.

2 — Çıkan gazların yıkandığı yer.

3 — YOĞUNLAŞTIRMA KABI: Burada bir kısım amonyak ve katran yoğunlaşarak toplama kabına akar.

4 — DEMİR ODA: Son kalan katran ve amonyak burada havagazından ayrılır.

5 — KİMYASAL TEMİZLEME BÖLÜMÜ: Havagazı içindeki yabancı ve zehirleyici gazları bırakır.

6 — GAZOMETRE: Havagazı burada toplanır.

Partik Bilgiler

Yazan: Naile Ergül

LEKELER NASIL KOLAY ÇIKARILIR

Camlarınızdaki yağ, sinek pisliği veya yağmur lekelerini sıcak sirke ile siliniz hemen çıkar.

⁂

Cam veya porselen kaplardaki sigaranın sarı lekelerini, tuza batırılmış kesme şekerle uğunuz hemen çıkar.

⁂

Beyaz çamaşırlar üzerindeki çukolata lekeleri: ılık tuzlu su ile yıkanırsa hemen çıkar.

⁂

Beyaz çamaşırlarda kopya kalemi lekesi: 3 yemek kaşığı ispirtoya yarım çay kaşığı tuzruhu koymakla elde edilen suya lekeli yer sokulur. Biraz sonra çıkarılıp temiz su ile çalkalanır. Leke hemen çıkar.

⁂

Çamaşır ve pamuklu kumaşlardan et suyu lekesini çıkarmak için leke evvelâ benzinle silinir. Sonra alkolle tekrar silinirse lekeden hiç iz kalmaz.

⁂

Beyaz çamaşırlardan katran ve soba isi lekesini çıkarmak için eczaneden alınan tartar asidin içine lekeli yer bir müddet konur. Sonra çıkarılıp ılık suda çalkalanırsa leke hemen çıkar.

⁂

Leke üzerine limon suyu ile karışık tuz sürülür. Yahut limonsuyunun üzerine gliserin damlatılır. Biraz sonra çok keskin tuzlu suda yıkanır. Tekrar temiz suda çalkalanırsa, istampa lekesi kolayca çıkar.

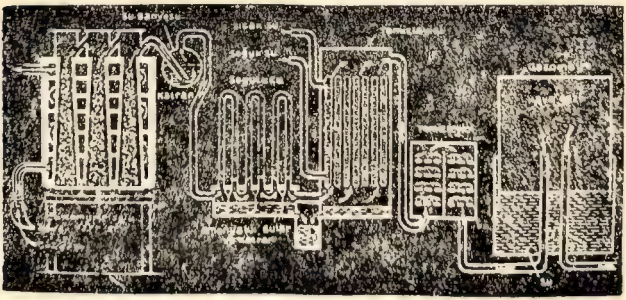

FABRİKALARDA HAVAGAZININ ELDE EDİLMESİ

Ömer Seyfettin

(1882 - 1920)

Ünlü Türk hikâyecisi Ömer Seyfettin, 1882 yılında Gönen'de doğdu. Babası binbaşı Ömer Beydir.

Ömer Seyfettin okul çağına geldiği zaman mahalle okulunda öğrenimine başladı. İstanbul'a geldikleri zaman Aksaray'daki «Mekteb-i Osmaniye» ye, oradan da Veteriner Okulu'na girdi. Veteriner Okulunu bitirdi.

Ömer Seyfettin'i babası kendi gibi asker yapmak istiyordu. Edirne «Askeri İadadisi» ne girdi. 1903 yılında Harp Okulu'ndan Piyade teğmeni olarak çıktı.

Yedi yıl orduda çalıştı. Yakorit sınır bölüğünde bulunduğu sırada Bulgar komitecilerini yakından gördü. 1910 yılında askerlikten ayrıldı.

Selânik'te çıkan «Genç Kalemler» dergisi ile «Rumeli» gazetesinde makaleler, hikâyeler yazdı. «Yeni Lisanlar» başlıklı bir yazısı büyük tepkilerle karşılandı. Yazı dilinin, Türkçe'nin sadeleşmesi, Arapça ve Farsça kelimelerden kurtulması; savunduğu başlıca dava idi.

Temiz bir Türkçe ile birçok hikâyeler yazmış ve zamanın genç yazarlarına önderlik etmiştir.

Ömer Seyfettin «Milli bir edebiyat meydana getirmek için evvelâ milli bir lisan ister.» diyordu. Ömer Seyfettin Türkçeyi savunan ilk yazar değildir. Ama, bütün eserlerini savunduğu ilkelerle yazan, herşeyi ile Türkçeye bağlanan ilk yazardır. Kırk, elli yıl önce yazdığı hikâyeler bugün yadırganmadan okunabiliyor.

Trablus Savaşı başlayınca onu yeniden orduya çağırdılar. Balkan Savaşında Yunanlıların eline tutsak düştü. Bir yıl Nafelyon'da tutsak hayatı yaşadı. 1913 te İstanbul'a döndü. Gazetelere, dergilere yazı yazmaya başladı. 1914 te Kabataş Lisesine edebiyat öğretmeni oldu. Öldüğü güne kadar, bu görevde kaldı. 6. Mart. 1920 de Tıp Fakültesi Hastanesinde öldü.

Pembe İncili Kaftan, Vire, Falaka, Taş, Tuhaf Bir Zulüm, Kurbağa Duası, Türbe, İki Mebus,

Galile

(1564 - 1642)

1633 yılının 22 Haziran günü engizisyon mahkemesinden başı önde adeta sürüklenerek çıkarılan bu ihtiyar adam «Bana ne söyletirlerse söyletsinler, yine dünya dönüyor.» diye mırıldanan büyük İtalyan bilgini Galile'dir. Dünya biliminin en büyük öncülerinden biri olan Galile, 1564 yılında İtalya'da Piza şehrinde doğdu. Babası filozoftur. Galile okumaya, aletlerle ve makinelerle uğraşmaya meraklıydı. Doktor olmak isteğiyle Piza Üniversitesine girdi. Ama sonradan matematiğe merak sardırdı. Daha 18 yaşındayken üstün başarıları göze çarpıyordu. Bir yandan da tabiat olaylarını inceliyordu.

1592 yılında Padova Üniversitesinde profesör olan Galile; Evren Sistemi, Mekanik, Ses ve Işık üzerindeki araştırmaları ile yalnız İtalya'da değil, bütün Avrupa'da ün salmıştı. Galile daima yeni hakikatlar bulmak, tabiatın sırlarını çözmek yolunda çalışmış ve yıldızlar alemini de tetkike koyulmuştur. (İlk teleskop) örneğini meydana getirmiştir. Yıldızları daha yakın, daha büyük gösteren bu alet şehir halkı arasında büyük merak ve heyecan uyandırmıştı.

Bu ara aydaki sıra dağları, çukurlukları gördü. Müşteri yıldızının etrafındaki dört küçük gezegen ile, Zuhal yıldızını ve bunun etrafındaki parlak halkaları keşfetti.

Galile bu keşiflerini derhal yazarak, yayınlıyor, halkı yanlış düşüncelerden kurtarmak için çalışıyordu. Galile'nin bu çalışmaları bütün Avrupa'ya yayılırken bir yandan da düşmanları çoğalıyordu. Cizvitler en bar düşmanları idi.

Bu gerçeği daha önce Copernic ortaya atmıştı. Ama bunu yıldızların hareketine ve güneşteki lekelerin yer değiştirmesine bakarak isbat eden Galile olmuştur.

Galile birçok acılara uğradı. Fakat çalışmalarına ara vermedi. «Yeni bilim üzerine konuşma» adlı kitabını yazdı. Gözleri de zayıflamıştı. 1637 yılında ayın, dünya etrafında dönerken meydana gelen bazı aksamaları açıklıyan keşfini yaptıktan sonra gözleri büsbütün görmez oldu. 1642 yılında 78 yaşında iken öldü.

S. Atalaysun

Bomba, Zeytin Ekmek, Efruz Bey gibi pek çok eserleri bir araya toplandı. On cilt halinde basıldı.

Ömer Seyfettin Türk hikâyeciliğinin bugün eriştiği olgunluğa ilk hızını veren, öz Türkçe davasını akla ve gerçeğe en uygun yolu göstermiş olan, bir büyük olarak yaşamaktadır ve yaşayacaktır.

S. Atalaysun

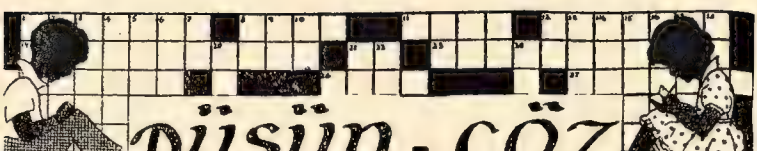

Hazırlıyan: Orhan Dikmen

Alıştırmalar:

1 — Aşağıdaki sayıların yüzde 3,5 unu bulunuz?

350 430 470 620 810 1280 1850

2 — Aşağıdaki sayıların yüzde 6 sını bulunuz?

275 380 426 481 568 643 976

3 — Aşağıdaki sayıların yüzde 4,5 unu bulunuz?

327 368 416 493 542 578 687 772

4 — Aşağıdaki rakamların hangi sayıların yüzde 7 si olduklarını bulunuz?

147 189 427 490 280 560 720 210

5 — Aşağıdaki rakamların hangi sayılarını yüzde 3 ü olduklarını bulunuz?

24 186 219 237 384 426 519 726

Problemler:

Aşağıdaki problemleri akıldan yapınız:

6 — Güner 200 lirasını bankaya yatırmış. Bir yıl sonra yüzde 3 den kaç lira faiz alacak?

7 — Aynur 350 lirasını yüzde 4 faiz veren bir bankaya yatırmış. Bir yılın bitiminde kaç lira faiz alacaktır?

8 — Kaya'nın yüzde 5 faizli olarak bankaya yatırdığı parasına, 1 yıl sonunda 15 lira faiz almış. Kaya bankaya kaç lira yatırmıştı?

9 — Ümit'in yüzde 5 faizli olarak bankaya verdiği para, 3 yılda 60 lira faiz getirmiş Ümit bankaya kaç lira yatırmıştı?

Aşağıdaki problemleri yazarak hesaplayınız:

10 — Altan'ın babası 3200 lirasını yüzde 2,5 faizle bankaya yatırmış. 4 yıl bitiminde kaç lira faiz alacak?

11 — Nedim'in babası 4750 lirasını yüzde 4 faizle bankaya yatırmış. 5 yıl bitiminde kaç lira faiz alacak?

12 — Çağlar'ın annesi 7840 lirasını yüzde 6,5 faizle ve 5 yıl süre ile bankaya yatırmış. 5 yıl sonra kaç lira faiz alacağını bulunuz?

13 — Ayla'nın ablası 2860 lirasını yüzde 5,5 faizle ve 4 yıl süre ile, bankaya yatırmış. Belirli sürenin bitiminde, faizle birlikte yatırdığı paranın kaç lira olacağını bulunuz?

14 — Metin'in babası yüzde 6 faizle bankaya yatırdığı parasından yılda 180 lira almaktadır. Bankaya yatırdığı para kaç liradır?

15 — Bankalar uzun süre için yatırılan paralara yüzde 6,5 faiz veriyorlar. Tılda 520 lira faiz alabilmek için kaç lira yatırmak lâzımdır?

16 — Gülten'in bankaya yatırdığı para, yılda yüzde 3 faiz getirmektedir. Bu para 3 yılda faizi ile 690 lira olmuştur. Acaba Gülten kac lira yatırmıştır?

17 — Tekin'in babası bankaya yüzde 3,5 faizle yatırdığı 4200 lirasını 2,5 yıl sonra almış. Faizi ile birlikte, bankadaki parası kaç lira olmuş?

18 — Türker'in annesi yüzde 3 faizle bankaya yatırdığı 8640 lirasını 6 ay sonra almış. Kaç lira faiz getirmiştir?

19 — Kurtuluş'un ağabesi, yüzde 4,5 faizle bankaya verdiği paranın 1 yıllık faizi olarak 270 lira alıyor. Bankaya kaç lira yatırmıştı?

---

9. Sayfadan devam

dallar koydu. Ve avluyu süpürdü. Masanın üzerine evdeki en güzel yemekleri ve içkileri çıkardı. Şimdi onlar kuvvet ve gençliğin geri gelişini kutluluyacaklardı.

Aradan bir gün geçti, hava kararmağa başladı. Yinede karısı gelmedi. Sabah oldu ortalık ağarmaya başladı kadın gene yoktu. Kocası onu aramak için ormana gitti.

Pınar başında, iki yaşında küçük bir kız dolaşarak ağlıyordu. Onu görünce ellerini uzatarak «Baba, baba» diye bağırdı. Bu bebek kocakarıydı.

Yaşlı kadın kararını bilmiyerek, çok gençleşebilmek için fazla su içmiş ve çocuk olmuştu.

Kocası onu kollarıyle kaldırarak :

— «Ah, dedi. İki yudum daha içmiş olsaydın yeni doğmuş bir bebek olacaktın. Şimdi ben seni ne yapayım?» dedi.

Bununla beraber çaresiz onu da aldı ve büyütmek için sevgili karısını eve götürdü...

MART AYINDA TABİAT VE CANLILAR

Ağaçlar budanmağa başlar. Yeyeni fidanlar dikilir.

*
**

Meşe, kayın, dişbudak, gürgen ağaçlarının tohumları ekilir.

*
**

Toprak bahçe ve tarlalar kazılır havalandırılır. Yazlık ekim başlar.

*
**

Tarlalar gübrelenir. Kışın donmuş ekinler ve otlar temizlenir.

*
**

Lâhana, domates, kereviz, salatalık tohumları dikilir.

*
**

Yataklar, ocaklar açılır.

Fasulye, havuç, bezelye, maydanoz, soğan, salatalık dikilir.

*
**

Geyikler boynuzlarını atar.

Domuzlar yavrular. Tilki avı sona erer. Yırtıcı kuşların, ördeklerin, çullukların yumurtlama zamanıdır.

O ONDAN UNUTKAN

— Mendilinin ucunu niye düğümledin?

— Teyzem mektubunu postaya atmayı unutmayım diye yaptı.

— Bari mektubu attın mı?

— Hayır... Teyzem bana mektubu vermeği unuttu.

★

BEN YAZMADIM

Tarih sınavında sert bir öğretmen Kaya'ya sordu:

— Söyle bakalım, Dikilitaşın üstündeki yazıyı kim yazdı?

Kaya korka korka cevap verdi:

— Vallahi ben yazmadım efendim.

★

HANGİSİ TUHAF

Köylü çocuk — Babam inek mi alsın yoksa traktör mü? Bir türlü karar veremiyor.

Şehirli çocuk — İneğin üzerine binmek tuhaf olmaz mı?

Köylü çocuk — Evet ama, bir traktörü sağmak daha tuhaf değil midir?

ZEYNEBİN TEMİZLİĞİ:

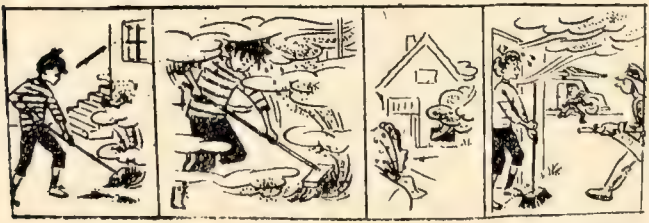

YAZISIZ..

Bulmaca

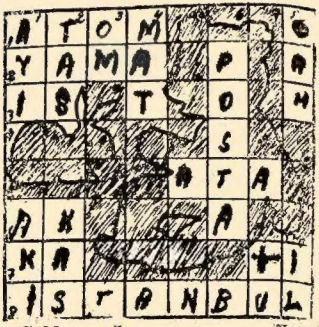

Soldan sağa:

1 — Silâhların en tesirlisi

2 — Yırtık elbiselere konur .

3 — Islığın ilk bölümü

5 — En büyük Türk.

6 — Beyaz.

7 — Başına Ta koyarsanız küçük kayık olur. Tersi köpek.

8 — Büyük şehirlerimizden biri.

Yukarıdan aşağıya:

1 — Bulmacadaki resimlerden, İstanbul Valisinin soyadı.

2 — Derince kap. Hareketleri sağlıyan organlardan.

3 — Tersi inek sesi.

4 — Parlak değil.

6 — Haber vasıtalarından.

7 — Tersi bir müzik aleti.

8 — Işığı geçiren cisimlerin biri, Vilâyet.

DÜŞÜNDÜRÜCÜ SÖZLER

Bir fincan kahvenin bin yıl hatırı vardır.

⁂

Çalışmakla her iş başarılır.

⁂

İşliyen demir ışıldar .

⁂

Sanat altın bileziktir

⁂

Haylazlık insanı işten çok yorar.

⁂

Sayılı koyunu kurt kapmaz.

⁂

Üzüm çöpsüz olmaz.

⁂

Ağaç yaş iken eğilir .

⁂

Tatlı söz yılanı deliğinden çıkarır.

⁂

At ölür meydan kalır, yiğit ölür şan kalır.

⁂

Bilgine her memleket açıktır.

⁂

Doğru söz yemin istemez.

⁂

Okumadan alim, gezmeden seyyah olmaz.

⁂

İlim gençlikte dikilen;ihtiyarlıkta meyvası alınan bir ağaçtır.

⁂

Her sözün bir karşılığı vardır.

⁂

Hayatta insan çalıştığı kadar ilerler.

⁂

Tembel cemiyetin en korkulan hırsızıdır.

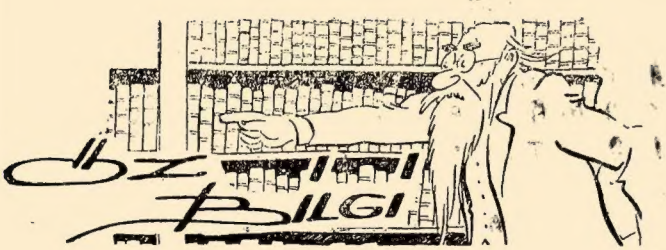

Hazırlayan: Naile Ergül

Çalar saat: İlk çalar saat 1122 yılında yapılmıştır. Cep saati bundan 396 yıl sonra; yani 1518 yılında yapıldı.

İlk gözlük: Merceklerden faydalanarak ilk gözlük 1287 yılında yapılmıştır. Dünyada ilk cam 484 yılında imâl edildi. Merceklerden faydalanılarak mikroskop 1589 yılında, dürbün 1603 yılında, fotograf makinası 1839 yılında yapılmıştır.

Motör: Taşıma araçlarında hayvan kuvvetinin yanında ilk motör kuvvetinden faydalanma 1802 yılında olmuştur. Vapur 1805 yılında işledi. Demiryolu Lokomatif 1824 yılında çalışmağa başladı. Otomobil 1885 yılında kullanıldı. Tayyare 1897 yılında icad edildi.

Elektrikli tramvay: Türkiyede ilk elektrikli tramvay 1913 yılında işlemeye başladı. Bundan evvelki atlı tramvaylar; memleketimizde 1876 yılında çalışmağa başlanıştı.

İskelet: İnsan vücudunun çatısını meydana getiren iskelet 254 irili ufaklı kemiğin birleşmesinden meydana gelmiştir.

Lokomatif: Bugün bir lokomatif 30000 ayrı parçanın birleşmesinden meydana gelmiştir.

Spor kavgası: Bugün dünyanın en büyük spor kavgası Milâdın 532 yılında İstanbul hipodromunda olmuştur. Kavga bir araba yarışı yüzünden çıkmış; günlerce süren bu kavgada 30.000 kişi ölmüştür.

Muz: Dünyada en çok ürün veren ağaçtır.

MEVSİMLERİN SÜRESİ

İlkbahar	:	92	gün	19	saat	59 dakikadır.
Yaz	:	93	gün	14	saat	45 dakikadır.
Sonbahar	:	89	gün	18	saat	26 dakikadır.
Kış	:	89	gün	—		39 dakikadır.

İlkbahar 21 Martta; Yaz 21 Haziranda; Sonbahar 23 Eylülde; Kış 21 Aralıkta başlar.

Çöl Treni

DEVE

Yazan: Naile Ergül

Tren vagonlarının arka arkaya dizilişi gibi, develerinde çölde uzaktan görünüşü öyledir. Deve tek yolculuk yapamaz. İşte bu on onbeş devenin yolculuğuna «Kervan» denir. Deve zeki değildir. İnatçı, kızdığı zaman çok hain bir hayvandır.

Bilmem hiç yakından deve gördünüz mü? Upuzun bacaklar kemikli girintili, çıkıntılı bir vücut. Bu vücuda eklenmiş incecik uzun bir boyun; ucunda yuvarlağımsı vücudüne göre küçücük bir baş.

Başına yakından bakarsanız. Size çöllerin sıkıntısını, susuzluğunu, ıssızlığını anlatan mahzun bakışlı iki güzel göz görürsünüz.

Deve ıssız bucaksız kum yığınlarının dünyasında insanların en yakın dostudur.

Develerin bir Asya'da yaşıyan cinsi vardır. bu iki kamburludur. Adına Hecin devesi denir. Afrika'da ve Arabistan'da yaşıyanlar tek kamburludur. Devenin sırtındaki bu çıkıntılara «Hörgüç» denir. Devenin ayak bilekleri, göğsü nasırlı gibi bir deri ile örtülüdür. Burnu yok gibi delikleri içeriye gömülüdür. Üst dudağı iki parçalıdır. Sert diken ve otları burası ile koparır. Deveye binmek ve eşya yüklemek için «Ik» diyerek çöktürülür. Binildikten sonra tekrar kalkar. Devenin ayak'larında tırnak yoktur. Midesi üç gözlüdür. İki gözünde keseler vardır. Fazla yiyecek ve suyu buralarda depo eder. Bulamayınca bu depolardan idare eder. Deve geviş getiren hayvanlardandır, eti yenir, sütü içilir. Yününden aba yapılır.

Bulan Kazanıyor

ÇİÇEK
ÖĞRENCİ DERGİSİ